

sobre tot, important de fer-ho pels deliris que acompanyen a les septícemies. És ben entès que ls malalts infectats tenen deliri; però és la septicèmia que l produeix i no l xoc operatori propiament dit. No estic, doncs, disposat a admetre, com trastorns psychics post-operatoris, més que aquells que succeeixen a una operació, sense acompanyament de cap espècie d'infecció.

En quant a la teoria que atribueix els trastorns psychics que succeeixen a l'ablació dels ovaris a la desaparició de la secreció interna d'aquests orguens, estic poc disposat a admetre-la. No veiem una pila de malaltes a qui s'ha tret els ovaris i l'uter i que no tenen cap trastorn? Passa lo mateix amb els malalts a qui són practicades les operacions en el còs thyroïde? L'ablació d'aital orgue dóna regularment trastorns semblants, mentres que l'ablació dels ovaris no determina desordres, sovint molt desiguals, més que d'una manera molt excepcional: i. per tant, és difícil veure-hi, com en el primer cas, cap relació de causa a efecte.

En *Ladame* (de Ginebra).—El paper de l'intoxicació, el paper de l'operació en ella mateixa, vénen d'esser perfectament indicats, però cal no oblidar el paper jugat per la suggestió. L'observació següent demostra sa importància. Un noi de deu anys sofreix un traumatisme, una trepanació li fou feta, l'operació va anar perfectament, la salut se va restablir i persistir durant cinquanta anys. Després d'aquest llarg lapse de temps, l'operat reveu al cirurgià, qui s'estranyà de no trobar cap trastorn en la salut de son antic malalt, trastorns que l cirurgià va caure en el tort de descriure. No n va caldre més pera crear, de totes peces, una psychosi.

Analysis

PATHOLOGIA GENERAL

E. RÉGIS.—Deliris d'auto-intoxicació i d'infecció.—(*Presse méd.*, 1898.)

El moviment produït en els últims anys vers l'estudi de les malalties toxi-infeccioses ha fixat més especialment l'atenció en aquests deliris, i tant a França com a l'estranger sembla que hi ha quasi bé acord sobre dos punts: d'una part, que les *psychosis auto-toxiques* són analogues a les *psychosis exo-toxiques*, com l'alcoholisme; i d'altra part, que unes i altres tenen per fórmula clínica la *confusió mental*, baix qualsevol de ses varietats.

Segons l'autor, els deliris toxi-infecciosos, al menys en llur forma habitual, són essencialment *deliris de somni o onírics*; i és això una particularitat que ls distingeix de les vesanies pures. Neixen, en efecte, a la nit, en l'estat hypnagogic, són constituïts per associacions auto-